

Entrevista a Paco Seirul-lo

“Cal insistir en el gran valor de l'Educació Física”

Reconegut com un gran mestre de la preparació física, va estudiar a l'INEF de Madrid i va ser Campió d'Espanya júnior de 200 m i bronze a 400 m tanques als campionats universitaris. Professor de l'INEFC de Barcelona durant 34 anys i segon director de la institució, ha portat equips nacionals d'atletisme i ha estat preparador físic de judo, handbol, tennis, boxa i ciclisme d'alt nivell. Des de 1994 és el preparador físic del primer equip del FC Barcelona, i el 2008 fou distingit amb la Medalla de la Real Orden del Mérito Deportivo per la seva aportació al desenvolupament de l'esport.

“L'objectiu de l'Educació Física és educar i el de l'esport és guanyar. Són objectius diferents i el procés de formació ha de ser diferent”

El 27 de maig de 2010, Paco Seirul-lo va impartir la seva última classe a l'INEFC de Barcelona com a professor titular després d'una extraordinària activitat docent que va iniciar en el primer curs acadèmic, el 8 de gener de 1976.

Per què va decidir estudiar INEF i quins records en té?

Era esportista i volia saber per què l'esport era d'una manera i no podia ser d'una altra. Recordo la meua etapa com a estudiant a l'INEF de Madrid com una de les més boniques de la meua vida.

Com valoraria els coneixements adquirits a la carrera aplicats a la seva activitat professional?

La carrera et dona molts coneixements i tu després has d'escollir i prioritzar depenent del teu interès i les teves possibilitat d'aplicació.

Durant 30 anys, ha cercat una nova teoria de l'entrenament. L'ha trobada?

Quan vaig començar a estudiar, la teoria de l'entrenament es basava en l'atletisme, la natació i l'halterofília. A l'INEFC, ens hem fixat en les necessitats que té el subjecte en el moment de realitzar una determinada activitat esportiva per, a partir d'aquestes necessitats, construir tota una teoria d'entrenament fonamentada en els sistemes complexos.

Quin paper creu que juga l'Educació Física en la formació de les persones?

Els éssers vius tenim dues maneres de comunicar-nos: a través del llenguatge i a través de la motricitat. La comunicació i l'experimentació del propi cos a través del moviment només s'adquireixen amb la pràctica d'activitat física. Per desgràcia l'Educació Física ha estat superada per la pràctica esportiva i tenim l'obligació d'insistir en el gran valor educatiu i formatiu que té l'Educació Física per a totes les persones.

Quina és la diferència entre Educació Física i esport?

L'objectiu de l'Educació Física és educar i el de l'esport és guanyar. Són objectius diferents i per això el procés de formació ha de ser diferent. Què ha passat? Que s'utilitza l'esport a l'àmbit de l'EF i substitueix tots els valors educatius d'aquesta. No és practicar un esport sinó el procés que ha de seguir un individu per aconseguir ser un bon esportista, i aquest procés pot ser educatiu o no. Pot ser inclús

autodestructiu. Per assegurar-nos que això no succeeixi hem de fer pràctica d'EF, perquè l'atractiu que té l'esport a la nostra societat pot desviar els interessos educatius de la pràctica d'activitat física.

Com a entrenador i preparador físic en un gran nombre d'esports, de tots els títols guanyats, quin ha estat el més important?

Tots els esports tenen en comú que són practicats per persones. Els títols que guanyen són un reconeixement de la seva activitat com a professionals. Quin és el més important per a ells? No per a mi, per a ells? És aquell que ha sigut més difícil d'aconseguir. Jo només estic amb ells per ajudar que s'enfrontin a la realitat del seu esport, jo mai he guanyat res, sempre ho han guanyat ells.

He tingut uns grans jugadors i un gran club i he pogut ajudar aquestes persones quan lluitaven contra els esportistes de més nivell dels clubs més grans del món, i això em dona una gran satisfacció.

Malgrat tenir molts compromisos professionals mai no va deixar la docència, per què?

Perquè crec que exercir d'educador i pedagog és obligació de tots els professionals que envolten l'activitat física. Persones que formin persones, que construïxin el subjecte, ajudant-lo a generar una energia que li permeti satisfer les seves necessitats i no les necessitats de l'entrenador. Per això sempre he estat exercint la docència, per no perdre la realitat de la meua orientació que és millorar l'individu que entreno, no buscar l'èxit a qualsevol preu.

Després de 34 anys fent classe a l'INEFC de Barcelona, quin consell donaria als alumnes?

Que estimin el que fan, que estimin l'esport i no facin res per interès propi. Que quan entrin a l'INEFC sàpiguen que estan aquí per dedicar-se als altres. Han de ser capaços de veure les necessitats de les persones a qui entrenen i formar-se per poder-les satisfer. Alguns grans esportistes rebutgen a molts professionals perquè s'hi apropen per extreure'n algun benefici personal i no per ajudar-los a millorar. Qualsevol talent només pot manifestar-se si té un entorn que ho afavoreixi.

Quin ha estat l'èxit professional més gran de la seva vida?

El gran èxit ha sigut poder dedicar-me a això... El més important a la vida és fer el que t'agrada. Si m'hagués dedicat a una altra cosa, no seria com sóc.